ELEKTRO GAZETA

Zespół Szkół Elektronicznych im. Bohaterów Westerplatte w Radomiu

Nr 4 Grudzień 2018

Życzenia świąteczne

Dyrekcja Zespołu Szkół Elektronicznych im. Bohaterów Westerplatte składa świąteczne życzenia wszystkim nauczycielom, pracownikom obsługi i administracji oraz uczniom i rodzicom. Całym sercem złączeni z Państwem w czas Bożonarodzeniowego Świętowania pamiętamy o Waszej pracy

i zaangażowaniu oraz życzymy wielu łask w gronie najbliższych, a wraz z Nowym Rokiem – radości, nadziei oraz sukcesów w życiu rodzinnym i zawodowym.

Akademia filmowa

Filmy o tematyce sportowej. Bohater w dziele filmowym Borg/McEnroe.

Między odwagą a szaleństwem [Dania, Finlandia, Szwecja 2017], reż. Janus Metz [październik] Wimbledon 1980. Cały świat wstrzymuje oddech – rozpoczyna się finałowy mecz. Björn Borg, najlepszy tenisista na świecie, będzie bronił po raz piąty tytułu mistrza. Chłodny, opanowany i skuteczny – jest ulubieńcem publiczności. Nikt jednak nie wie o dramacie rozgrywającym się poza kortem: niespełna 24-letni tenisista jest fizycznym i psychicznym wrakiem, wyniszczonym przez mordercze treningi, które rujnują także jego życie prywatne. Przeciwnik Borga to 20-letni John McEnroe, porywczy i wybuchowy, zdeterminowany, by zająć miejsce swojego dotychczasowego idola. Jaką cenę może mieć sukces?

Romeo i Julia w erze cyfrowej. O miłości, technologii i różnicach kulturowych.

Oko na Julię [Francja, Kanada, Maroko 2017] reż. Kim Nguyen [listopad] Love story widziana oczami drona- pająka, przemierzającego pustynię Bliskiego Wschodu. Gordon pracuje w firmie ochraniającej biegnący przez pustynię rurociąg. Z drugiego końca świata kieruje nowoczesnym robotem, bacznie obserwując okolicę. W codziennym świecie nie radzi sobie najlepiej, więc nudna praca jest dla niego zbawieniem. Pewnego dnia dron- pająk spotyka dziewczynę i Gordon nawiązuje z nią kontakt. To, co na początku było tylko ciekawostką, wciąga i fascynuje coraz bardziej. Chłopak poznaje lepiej nieszczęśliwe życie Ayushy i postanawia jej pomóc za wszelką cenę.

W dziedzinie teatru

Gombrowicz milczy? – niemożliwe.

W warszawskiej adaptacji „Ferdydurke" zwyczajność głównego bohatera Józia zostaje wystawiona na próbę w kontekście wynaturzonych zachowań buntujących się przeciwko określającej ich rzeczywistość. Otwierająca spektakl scena milczenia Józia paradoksalnie buduje zniechęcenie, które po wejściu pozostałej części aktorskiej świty wywołuje wybuch emocji. Wydaje się, że nawet najmniejszy gest, a nawet jego brak jest wyrażeniem czegoś. Szczere zaangażowanie aktorów wręcz wyrzuca prawdę o człowieku na ich twarze, przejawia się w gestach. Zapożyczenia z puli współczesnych wulgaryzmów dodatkowo poszerzają zakres znaczeniowy gombrowiczowskiej niezgody na rzeczywistość. Pozorny nadmiar elementów scenografii w postaci manekinów, czy nieokreślonej masy plastycznej w zaskakujący sposób znajduje zastosowanie w różnych momentach „rozgrywek międzyludzkich" w celu dookreślenia ich charakteru. Dodatkowym elementem charakteryzacji na przykład milczącej postaci, prawdopodobnie kojarzonej z alter ego głównego bohatera, jest maska przysłaniająca emocje, ale tym samym kierująca uwagę widza na wyrazisty ruch i gestykulację. Aktorzy pozwalają się skupić na uzewnętrznianiu siebie, zazwyczaj przez pryzmat ich słabości, lęków, czy wad. Świadczy to o podejmowanej przez Gombrowicza kwestii poszukiwania siebie, zderzania się ze sobą, czy próbą zrozumienia siebie. Czynnikiem zakłócającym proces odkrywania – w ujęciu twórców sztuki – może być otaczających nas chaos, nadmiar bodźców zewnętrznych, a czasem po prostu drugi człowiek. Zatem ani autor powieści, ani Magdalena Miklasz nie milczą w aspekcie podejmowanych przez człowieka prób określenia siebie i innych. Zdaniem obojga twórców jesteśmy zbyt różnorodni,
a może po prostu skomplikowani, aby móc jednoznacznie zdecydować się na jedna formę. Więc dręczy nas chaos.

„Ferdydurke"

Adaptacja: Maciej Podstawny

Koprodukcja Teatru Malabar Hotel i Teatru Dramatycznego, Warszawa

Reżyseria: Magdalena Miklasz

Scenografia: Katarzyna Borkowska

Muzyka: Anna Stela

Kostiumy: Paula Grocholska

Lalki: Marcin Bikowski

Zdjęcia: Katarzyna Chmura-Cegiełkowska

Obsada: Waldemar Barwiński, Anna Gorajska, Magdalena Smalara, Mateusz Weber, Łukasz Wójcik, Marcin Bartnikowski, Marcin Bikowski, Anna Stela

W dziedzinie teatru

Jaka jest współczesna kobieta?

Gombrowiczowska Iwona jest intrygująca, ale jednocześnie nijaka, dlatego stawiamy sobie pytanie, czy podlega ona jakiejkolwiek ocenie. Reżyser Grzegorz Jaremko obnażył kobiecość tej postaci, przynajmniej w zakresie jej fizyczności. Przykrywając tylko niektóre elementy ciała aktorki (Sary Celler-Jezierskiej) w roli Iwony prawdopodobnie zasugerował, że kobieta we współczesnej kulturze jest oceniana przede wszystkim przez pryzmat jej atrakcyjności fizycznej. Ponadto formą potwierdzenia owej oceny jest poboczny, bo utrzymany niejako w tle wydarzeń, „akt" dwóch kobiet występujących
w roli dworek, ale uwspółcześnionych do tego stopnia, że ich całkowita nagość przestaje być tematem tabu. Nowocześnie, ale i zupełnie przypadkowo zostały skrojone stroje zarówno pary królewskiej, jak i ich świty, które w pewien sposób demaskują pozory przestrzegania zasad i wzajemnego poszanowana. Jak się okazuje przyjęcie decyzji syna wymaga od nich stworzenia fikcji opartej na pozornym zaakceptowaniu niepasującej do ich świata dziewczyny. Książę Filip najwyraźniej poszukuje swojego odbicia w odmienności Iwony, zwodzi ją, nie liczy się z jej uczuciami, ostatecznie porzuca w niedojrzały sposób, niczym lalkę, którą zabawa już się znudziła. Odegrana przez Jakuba Sasaka rola królewskiego syna zwraca uwagę pod względem wykreowanego zdziecinnienia, chociażby przez formę opowiadania o swoich potrzebach. Aktualność problemu sposobu oceny kobiet we współczesnym świecie została podkreślona sceną finałową, w której na wzór zamachu rodzina królewska i dworzanie zamaskowani białymi kominiarkami popełniają zbrodnię, podając na kolację ościstego karasia, po czym tytułowa postać wypowiada ostatnią z nielicznych kwestii, informując o swojej śmierci. Jako przyczynę podaje się udławienie ością karasia, którego upostaciowieniem jest przechadzająca się po scenie ludzka postać ryby. Dodatkowym wzmocnieniem motywu zbrodni jest trwająca kilka minut słowna potyczka króla i szambelana wypowiadających na zasadzie „zdartej płyty" wielokrotnie słowo karaś, ale w taki sposób, aby fonetyczne brzmienie oznaczało „kara się". Elementami scenografii w postaci wykonanego z niewielką dbałością podwyższenia, czy zmiennego (w zależności od nastroju) światła, wkomponowanego w przestrzeń międzyaktorską została podkreślona bylejakość, fałsz ludzkiego życia, które pod wieloma pretekstami można prześwietlić i ukazać jego niedoskonałość. Tylko czy to Iwona jest niedoskonała?

Teatr Dramatyczny im. J. Szaniawskiego, Wałbrzych

„Iwona, księżniczka Burgunda"

Reżyseria: Grzegorz Jaremko

Dramaturgia: Tomasz Jękot

Choreografia: Bożena Wydrowska

Zdjęcia: Natalia Kabanow

Obsada: Sara Celler-Jezierska, Karolina Gibki (gościnnie), Joanna Łaganowska, Rozalia Mierzicka, Irena Sierakowska, Bożena Wydrowska (gościnnie), Włodzimierz Dyła (gościnnie), Jakub Sasak (gościnnie), Dariusz Skowroński, Czesław Skwarek.

W dziedzinie literatury

Dlaczego uciekam ze szkoły? Rzecz o *Ferdydurke.*

Odpowiedź wydaje się prosta, szczególnie kiedy przeanalizujemy przebieg lekcji języka polskiego u profesora Bladaczki. Nikt z nas nie lubi jak próbuje się go przekonać do racji, które są nieuzasadnione lub po prostu nieaktualne. Schemat, który tworzy, któremu podlega i który narzuca uczniom nauczyciel uniemożliwia wyrażanie siebie, a tym samym kreowanie nowych założeń. W konsekwencji żadna ze stron nie czerpie satysfakcji ze spotkań w szkolnej sali, które przecież mogą być okazją do interesującej wymiany poglądów, doświadczeń. Tylko komu powinno bardziej zależeć? Na pewno przedstawiciele po obu stronach barykady nie zawsze zdają sobie sprawę, że w jakiś sposób jesteśmy od siebie zależni, a na pewno powinno nam zależeć na budowaniu pozytywnych relacji i to nie ze względu na oceny czy kontrolę w szkole. Bo kto się nad nami zlituje, jeżeli sami nie zadbamy poprawny przekaz informacji, nawet jeżeli nie mieści się on w ściśle określonych przez system granicach.

Józio

Harry Potter

Seria siedmiu powieści fantasy autorstwa brytyjskiej pisarki J.K. Rowling, wydawanych od 1997 do 2007 roku. Cykl przedstawia Świat Magii, czyli społeczność czarodziejów, istniejącą równolegle do świata niemagicznego, tak zwanego mugolskiego. Głównymi bohaterami są nastoletni Harry Potter oraz jego przyjaciele: Ron Weasley i Hermiona Granger, uczniowie Szkoły Magii i Czarodziejstwa w Hogwarcie. Najważniejszym wątkiem powieści jest walka czarodziejów, w szczególności Harry'ego, z czarnoksiężnikiem Lordem Voldemortem, dążącym do zyskania nieśmiertelności i przejęcia władzy w Świecie Magii.

Serię otwiera powieść *Harry Potter i Kamień Filozoficzny*, wydana 10 kwietnia 1997 roku, zamyka zaś *Harry Potter i Insygnia Śmierci,* wydana 21 lipca 2007 roku. Akcja Harry'ego Pottera toczy się w alternatywnej wersji naszej rzeczywistości, w której istnieje niezależne społeczeństwo czarodziejów; z własnymi szkołami, ministerstwem magii, instytucjami itp. Jest ono ukrywane przed zwyczajnymi, niemagicznymi ludźmi (nazywanymi przez czarodziejów mugolami).

Głównym bohaterem jest Harry Potter, sierota wychowany w spokrewnionej rodzinie mugoli, w wyniku zamordowania jego rodziców przez Lorda Voldemorta (jego prawdziwe imię, używane w dzieciństwie to Tom Marvolo Riddle), który w dniu jedenastych urodzin dowiaduje się o swojej przynależności do świata czarodziejów od półolbrzyma Hagrida, który był gajowym w Hogwarcie. Chłopiec rozpoczyna siedmioletnią

W dziedzinie literatury

edukację w Szkole Magii i Czarodziejstwa o nazwie Hogwart, gdzie poznaje przyjaciół Rona i Hermionę oraz stawia czoła kolejnym przygodom, między innymi zabicie Bazyliszka w Komnacie Tajemnic, odebranie Quirellowi Kamienia Filozoficznego, wyszarpnięcie Syriusza Blacka z paszczy Ministerstwa, akcja z przepowiednią, zabranie fałszywego horkruksa z jaskini. Dalsze poczynania Harry'ego odbywają się poza szkołą.

Najważniejszą z nich jest walka z najpotężniejszym czarnoksiężnikiem wszech czasów, Lordem Voldemortem, który zabił rodziców Harry'ego, gdy ten miał rok.

Akcja każdej z powieści (z wyjątkiem pojedynczych rozdziałów i retrospekcji) odbywa się między 1991 a 1998 rokiem, zawsze między wakacjami aż do końca kolejnego roku szkolnego.

Wolontariat

Wolontariat. Branie wypełnia ręce, a dawanie serce....

Dnia 5.XII obchodzimy Międzynarodowy Dzień Wolontariatu. Z tej okazji wolontariusze z naszej szkoły przygotowali audycję przez radiowęzeł szkolny a także udekorowali szkołę plakatami promującymi wolontariat. Byliśmy także na uroczystej Gali Wolontariatu w Urzędzie Miejskim, gdzie otrzymaliśmy podziękowania od Stowarzyszenia Centrum Młodzieży ARKA za naszą całoroczna pracę. Spotkaliśmy się także z wolontariuszami z innych radomskich szkół, by wspólnie świętować i dzielić się doświadczeniem. Z tej okazji odbyły się także w naszej szkole warsztaty międzykulturowe z wolontariatu międzynarodowego, które poprowadzili dla nas goście z Hiszpanii i Turcji. Brały w nich udział klasy 1TMA oraz 1TI3. Warsztaty odbyły się w języku angielskim i miały na celu zapoznać uczniów z kulturą i tradycją Hiszpanii i Turcji, a także zachęcić do wyjazdów za granicę, w ramach projektu Erasmus+. Tematyka i atmosfera zajęć bardzo podobała się uczniom i wielu z nich zadeklarowało chęć przystąpienia do wolontariatu międzynarodowego. A teraz kilka słów o naszym Szkolnym Klubie Wolontariatu....

Działamy w naszej szkole od 2010 roku, pod opieką p. Mileny Kwiecień we współpracy ze Stowarzyszeniem Centrum Młodzieży ARKA.W tym roku dołączyły do nas p. Magdalena Zwierzchowska, p. Diana Tomaszewska, Karolina Zielezińska i od dwóch lat wspiera nas p. Ewa Rdzanek, która także prowadzi Szkolne Koło Caritas. Na przestrzeni tych lat udało się zrealizować wiele pięknych inicjatyw i zachęcić młodych ludzi do bezinteresownej pomocy. Większość uczniów angażuje się w wolontariat akcyjny, który polega na pomocy w różnych przedsięwzięciach, np. świątecznych zbiórkach żywności w marketach dla osób biednych, samotnych, na potrzeby hospicjum czy schroniska dla bezdomnych zwierząt. To także udział w wielu wydarzeniach naszego miasta, np. Radomskich Dniach Godności, ,,Wigilii na Deptaku, ,,Wigilii dla Samotnych. Pomoc w czasie koncertów Radomskiej Orkiestry Kameralnej, Biegu Wolontariusza. Jest też grono uczniów zaangażowanych w wolontariat systematyczny. Nasza szkoła współpracuje od wielu lat ze Specjalnym Ośrodkiem Szkolno- Wychowawczym dla Dzieci Niewidomych i Niedowidzących przy ul. Struga. Nasi wolontariusze, co roku pomagają przy organizacji takich imprez, jak: ,, Jesienny bieg po zdrowie w Rajcu, Piknik z plastyką, warsztaty umuzykalniające dla chorych dzieci. Wielu wolontariuszy naszej szkoły zostało laureatami ogólnopolskiego konkursu ,, Ośmiu Wspaniałych i kontynuują swoja

Wolontariat

przygodę z wolontariatem na studiach. Wyróżniający się wolontariusze wyjeżdżają co roku , w wakacje na Letni Obóz Liderów do Bańskiej Wyżnej koło Zakopanego, gdzie uczą się jak skutecznie prowadzić Szkolny Klub Wolontariatu. W tym roku na takim obozie był Jarek Dulewicz z klasy 2TI3, który obecnie pełni funkcje lidera. W okresie zimowym uczestniczymy także w Balu Wolontariusza organizowanym dla wszystkich wolontariuszy. Bal odbywa się w jednej z radomskich szkół, co roku innej, i wspaniale integruje środowisko młodych ludzi. Wolontariat- to także honorowe oddawanie krwi. Każdego roku organizujemy w szkole 4 akcje oddawania krwi, w których bierze udział duża grupa pełnoletnich uczniów naszej szkoły. To dzięki nim nasza szkoła od wielu lat znajduje się w czołówce szkół średnich, pod względem oddanej krwi, a w tym roku uzyskała III miejsce w konkursie ,, Szkoła Przyjazna Honorowemu Krwiodawstwu. Wszystkim wolontariuszom i honorowym dawcom krwi dziękujemy za bezinteresowną pomoc i postawę godną naśladowania. zachęcamy też wszystkich, którzy chcieliby jeszcze do nas dołączyć...

Milena Kwiecień

Arka

STOWARZYSZENIE CENTRUM MŁODZIEŻY „ARKA" W RADOMIU

PODZIĘKOWANIE

dla

Szkolnego Klubu Młodzieżowego Wolontariatu

w Zespole Szkół Elektronicznych im. Bohaterów Westerplatte w Radomiu

ZA CAŁOROCZNĄ PRACĘ

ORAZ ZAANGAŻOWANIE W DZIAŁALNOŚĆ

SZKOLNEGO KLUBU WOLONTARIATU

5 GRUDNIA 2018

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ WOLONTARIUSZA

ANDRZEJ TUSZYŃSKI

PREZES ZARZĄDU
STOWARZYSZENIA CENTRUM
MŁODZIEŻY "ARKA" W RADOMIU

EWA KAMIŃSKA

WICEPREZES ZARZĄDU
STOWARZYSZENIA CENTRUM
MŁODZIEŻY "ARKA" W RADOMIU

Kącik matematyczny

Konkurs matematyczny – prosimy o przekazanie odpowiedzi w formie pisemnej do czwartku 3 stycznia 2018 pani Dianie Tomaszewskiej. Jedną (najszybszą) osobę nagrodzimy nagrodą-niespodzianką. Zadania opracowała i przygotowała pani Małgorzata Zalewska.

Zadanie 1.

Dwóch zawodników ściga się na dystansie100 m. Wygrywa A z przewagą 10 m.
Aby wyrównać szanse, w następnym wyścigu A staje 10 m przed linią startu, tym samym dając B 10 m „forów". Odbywa się drugi wyścig, w którym obydwaj biegną z tą samą prędkością jak poprzednio.

Kto wygra? Uzasadnij odpowiedź.

Zadanie 2.

Jak należy rozciąć poniższą figurę na 8 części, aby dało się ułożyć ośmioramienną gwiazdę z ośmioramiennym otworem?

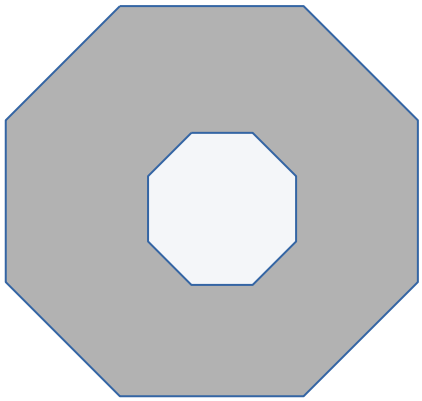

Zadanie 3.

Panowie A, B, C, D, E powiedziało przed rozwiązaniem testu:

- A: - B na pewno będzie o dwa miejsca wyżej niż C.

- B: - będę trzeci.

- C: - D będzie pierwszy.

- D: - B będzie drugi.

- E: - C będzie o trzy miejsca niżej niż A.

Po sprawdzeniu testu okazało się, że tylko jeden pan miał rację i to on zajął pierwsze miejsce. Jakie były wyniki testu? Odpowiedź uzasadnij.

REDAKCJA

p. Diana Tomaszewska

Mateusz Drabik